

آن سوی دورین

مترجم: فرزانه احسانی مؤید

فهرست نویسی بر اساس فیبا

سرشناسنامه: کرین، آرنولد.

Crane, Arnold H

عنوان و نام پدیدآور: آن سوی دوربین / آرنولد کرین؛ مترجم فرزانه احسانی مؤید.

مشخصات نشر: تهران: کتاب وارش، ۱۳۹۱.

مشخصات ظاهری: ۲۶۴ ص: مصور.

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۹۲۵۳۱-۴-۲

وضعیت فهرست نویسی: فیبا

یادداشت: عنوان اصلی: On the Other Side of the Camera

موضوع: عکاسان-- قرن ۲۰م.

موضوع: عکاسی-- تاریخ-- قرن ۲۰م.

شناسه افزوده: احسانی مؤید، فرزانه، ۱۳۶۵ - مترجم

رده بندی کنگره: ۱۳۹۱ ۱۳۹/ک۴۸/۱۳۹ TR

رده بندی دیویی: ۷۷۰/۹۲۲

شماره کتاب‌شناسی ملی: ۲۷۱۲۴۴۶

آن سوی دوربین

مؤلف: آرنولد کرین

مترجم: فرزانه احسانی مؤید

ویراستار فنی: احمد رضا فرزانه

ویراستار ادبی: سمانه سرچمی

گرافیک: حیدری (آبنوس)

ناشر: کتاب وارش

شمارگان: ۱۰۰۰

نوبت چاپ اول ۹۱

طراح جلد: علیرضا پروین

ناظر چاپ: آرش کمالی

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۹۲۵۳۱-۴-۲

مرکز توزیع: کتاب پرگار

نشانی: میدان انقلاب خیابان کارگر جنوبی خیابان لبافی نژاد نرسیده به خیابان

جمالزاده پلاک ۳۱۶ واحد ۲

۰۹۱۲۵۳۴۷۸۴۵-۶۶۴۳۵۷۲۰-۶۶۹۳۰۱۵۱

فهرست

۸	پیشگفتار
۹	پیشگفتار مؤلف
۱۲	من ری
۳۲	آنسل ایستون آدامز
۴۴	ایموگن کانینگهام
۵۰	آندره کرتز
۵۶	پل استراند
۷۰	واکر ایوانز
۹۰	براسایی
۹۸	بیل برانت
۱۱۰	رابرت دوآسنو
۱۲۰	ادوارد استیکن
۱۳۲	دبلیو یوجین اسمیت

۱۴۲ رابرت فرانک

۱۴۸ بریس آبوت

۱۵۴ مانوئل آلوآرز براوو

۱۵۸ هری کالاهان

۱۷۰ آرون سسکیند

۱۸۰ آرتور سیگل

۱۹۰ بومان نیوهاال

۲۰۲ ماینور وایت

۲۱۴ آرتور راستاین

۲۲۲ آرنولد (آبیر) نیومن

۲۲۸ لی فریدلندر

۲۳۸ گری وینوگراند

۲۵۲ هنری کارتیه برسون

۲۵۴ سخن آخر

است که مؤلف با سوز‌های هنرمند خود سپری کرده که اغلب با همراهی خانواده و دوستان آن‌ها بوده است. متن‌ها و عکس‌های آرنولد کرین خواننده کتاب را به اتاق‌های نشیمن، کتابخانه‌ها، قفسه‌های دوربین و تاریکخانه‌ها می‌برد تا پویاترین دوران در تاریخ عکاسی را برای ما بازآفرینی کند.

آرنولد کرین^۱، که مجله آرت نیوز لقب استاد هنر مدرن آمریکا را به او داده است، بیش از سیصد و بیست عکس از هنرمندان بزرگ عکاسی قرن بیستم گرفته و در این کتاب تعدادی از آن‌ها را منتشر کرده است. هر فصل از این کتاب جذاب و خواندنی، حاصل دریافتی شخصی از دوره زمانی‌ای

^۱ Arnold Crane

این کتاب حاصل یک عمر عشق و دوری به عکاسی و نماه چیزهای مربوط به آن است. چهار ساله بودم که برای اولین بار جادوی دوربین عکاسی من را افسوس کردم.

بدره، که یک داروساز بود، از یکی از مشتریان مقروض خود، یک دوربین فیلم برداری Pathé هندلی و بدون لنز از نوع سازده میلی متری امانور را به عنوان وثیقه پذیرفته بود و همان دوربین که در کنج تاریک کسوی میز تحریر در اتاق نشیمن نگهداری می شد، شور عکاسی را در من نه وجود آورد.

به خوبی به یاد دارم که ساعت های طولانی را صرف نگاه کردن از میان منظره ناب کوچک می کرده، هندل آن را می جرخاندم و به صدای خرخیدن حلقه حالی فیلم در داخل دوربین گوش می دادم و تصور می کرده که یک فیلم ساز هستم. اتفاقاً هنوز هم امروزه که روزی یک فیلم ساز بوم.

نتیج ما شش ساله بودم که یک دوربین جمع های کدک مدل براونی^۱ هدیه گرفتیم. این دوربین همیشه در دسبم بود، مدام با آن عکس می گرفتیم و حتی وقتی که قسم دوربین تمام می شد، باز هم بارها روی دکمه سابر کلیک می کردم و نظاهر می کرده که عکس می گیرم، همه چیز از همین جا آغاز شد!

پیش از مناجا سال از آن زمان می گذرد، بعد از براونی یک دوربین کدک مانیویر ۶۱۶ گرفتم و پس از آن از اسمیدگرافیک مدل Anniversary گرفته تا Bolsey-BL، لایکا Linhof

Kodak Browne

Master Theenica، هسل بلاد، بنتاکس، کانن و نیکون را نیز تجربه کردم. در حال حاضر عمده کارهای خود را با مدل های مختلف کساکس و هسل بلاد انجام می دهم.

در دوره جوانی که به صورت دست آزاد کار می کردم تجربه های فراوانی کسب کردم؛ از مراسم تدفین، صحنه های جنایت و زلزله ها عکس می گرفتیم، گزارش های سالیانه می نوشتیم و در بیش از سیصد جن عروسی عکاسی کرده، یک بار هنگام عکاسی از یک آتش سوزی یایم سکست، یک بار هم پیش از نلس از وقوع حادثه ای مطلع شدم، رودتر از آن ها به صحنه حرم رسیده و مجرد به سمت من شلیک کرد، ناگفته نماند است که خیلی خوشحالیم که سر او به خطا رفت، فرد نیرانداز مدعی شد در یک درگیری مستحانه با نلس گشته شد.

بالاخره دوران تحصیل به پایان رسید و به عنوان یک وکیل دعاوی مشغول به کار شدم، زمانی که در دانشکده حقوق بودم، عکس های من در بسیاری از نشریات، از روزنامه محلی سسکاگو گرفته تا مجلات ملی، چاپ شدند و من همچنان در سال اول شروع کار هم عکاسی می کردم اما متوجه شدم که نمی توانم به هر دو کار، که با این همزمان مجزا هستند، بپردازم و فترت برای ده سال دورتن را گذرانیدم. در آن ده سال، شاهی که بین کارها وقتی پیدا می کردم دوربین را از مخفی گاهش بیرون آورده، از منظره دینب آن به اجزای نگاه می کردم و دکمه سابر را می زدم؛ درس مانند دوران کودکی، همیشه احساس می کردم که در زندگی حرفه ای مسیر اشتباهی را انتخاب کرده.

تا این که در اکتبر ۱۹۶۷ به افتتاحیه نمایشگاه عکس‌های ادوارد استیکن^۲ در شیکاگو رفتم؛ محلی که اکنون به بانک ملی لاسال تبدیل شده است. خود عکاس نیز در نمایشگاهش حضور داشت. آن روز دوباره دوربینم را دست گرفتم و از استیکن معروف چند حلقه عکس گرفتم.

مدتی بعد پیتربونل^۳ را در موزه هنرهای مدرن نیویورک ملاقات کردم و صفحه کنتاکت عکس‌هایی را که از استیکن گرفته بودم به او نشان دادم. پیتربونل^۴ گریس مایر^۵ را صدا کرد. او در طول سال‌هایی که استیکن در آنجا مسئولیت بخش عکاسی موزه را به عهده داشت دستیار او بود. وقتی گریس که حالا خودش متصدی آنجا شده بود، تصاویر کنتاکت را دید یک سری عکس از استیکن برای آرشیو موزه سفارش داد مدتی بعد عکس‌ها را تهیه کرده و به او تحویل دادم.

تابستان بعد ژان پتی‌توری^۶ را در حراج کتابخانه و مجموعه تریستان زارا^۷ در خانه حراج کرنفیلد و کلیپشتاین^۸ که در برن سوئیس برگزار می‌شد، دیدم. ژان که دوست بسیار خوبی بود به صورت تلفنی از شهر برن، من را به من ری^۹ معرفی کرد و قراری برای ملاقات با او گذاشت. خیلی سریع با دوربین و دستگاه ضبط صدا به سمت پاریس و استودیوی من ری در خیابان فرو شماره ۲ حرکت کردیم. همان زمان اودیسه اکتشاف من آغاز شد و اشتیاقی که سال‌ها نادیده‌اش گرفته بودم، دوباره

ظهور کرد و سال‌ها ادامه یافت.

گزینش سوزدها اغلب کار آسانی نبود. لازم بود دائم به موزه‌ها سر بزنم و با متصدی‌ها و مسئولین بخش عکاسی صحبت کنم. تاریخ عکاسی معاصر، روند آن و به خصوص افرادی مثل پولاک^۹، نیوهال^{۱۰} و گرنشایم^{۱۱} را کاملاً بشناسم. کتاب‌ها و مجلات مرتبط با عکاسی را مطالعه کرده و در نمایشگاه‌های نیویورک و شیکاگو شرکت داشته باشم. خوشبختانه شامه خوبی که برای تشخیص آدم‌ها دارم به من کمک کرد تا خیلی سریع هنرمندان سرشناس و بزرگ را شناسایی و انتخاب کنم. تا این لحظه از اکثر هنرمندان عکاسی که در قرن بیستم زیسته‌اند، با تمرکز بر آن‌هایی که سهمی در غنای بخش زیبایی‌شناسانه این هنر داشته‌اند، عکس‌های بسیاری گرفته‌ام. تنها کسانی که موفق به مصاحبه و عکاسی از آنها نشدم، هنری کارتیه برسون^{۱۲} و مارگارت بورک-وایت^{۱۳} هستند. برسون اصلاً اجازه مصاحبه و عکاسی نداد (با این حال فصلی از این کتاب به او اختصاص یافته است) و زمانی که مارگارت را ملاقات کردم، بیماری پارکینسون به شدت در بدنش پیشروی کرده بود و نمی‌توانستم از او عکاسی کنم. از طرف دیگر هم متأسفانه این پروژه را کمی دیر آغاز کردم و فرصت مصاحبه با ادوارد وستون^{۱۴}، لازلو موهولی-ناجی^{۱۵}، آلفرد استیگلitz^{۱۶} و عکاسی از آنها را از دست دادم.

9. Pollack

10. Newhall

11. Gernsheim

12. Henri Cartier-Bresson

13. Margaret Bourke-White

14. Edward Weston

15. László Moholy-Nagy

16. Alfred Stieglitz

2. Edward Steichen

3. Peter Bunnell

4. Grace Mayer

5. Jean Petitroy

6. Tristan Tzara

7. Kornfeld - Klipstein

8. Man Ray

من در گفت و گو هایی که با تعدادی از این هنرمندان داشتم، مکانما همان را روی نوار ضبط کردم و شاهی اوقات بخش هایی از نقل قول ها یا گفت و گو های ضبط شده را در متن کتاب نیز آورده‌ام.

پیر پونل مسوق اصلی من در انجام این پروژه بود که بعد

از مساعده عکس هایی که از من ری و ادوارد اسکن گرفته بودند، پیشنهاد کرد که از سایر غول های رنده عکاسی معاصر نیز عکاسی و همه مطالب را در کتابی گردآوری کنم. سوبو های او به من انگاره فراوان داد و کتاب «ان سوی دوربین» حاصل این تلاش ها است.

ارنولد کریین، نیویورک ۱۹۹۵